

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-04960/2020-ERU

V Ostravě dne 13. srpna 2020

Č. j. 04960-9/2020-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-04960/2020-ERU a zahájeném dne 12. června 2020 z moci úřední s obviněným z přestupku, kterým je společnost **KSS s.r.o.**, se sídlem Kaňkova 88/12, 108 00 Praha 10 - Malešice, IČO: 264 20 686, ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona rozhodl

takto:

- I. Obviněný z přestupku, společnost KSS s.r.o.**, se sídlem Kaňkova 88/12, 108 00 Praha 10 - Malešice, IČO: 264 20 686 (dále jen „účastník řízení“), který je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111734420, **se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 15a odst. 1 energetického zákona neposkytl Energetickému regulačnímu úřadu **nejpozději ke dni 28. února 2020** podklady a informace, konkrétně vyplněné v souboru IČ_Subjekt.xls, týkající se jím provozované výrobní elektřiny uplatňující provozní podporu na elektřinu z OZE podle zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a smlouvy o dodávce elektřiny do distribuční soustavy týkající se výkupu silové elektřiny z jím provozované výrobní elektřiny pro roky 2019 a 2020, případně i rok 2021, pokud má tyto smlouvy již uzavřeny, dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU ze dne 6. února 2020, doručené dne 16. února 2020.
- II.** Podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona se účastníku řízení za spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 5 000 Kč** (slovy: pět tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19820.
- III.** Dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky

nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19820.

Odůvodnění

I. Úvod

Na základě vlastních zjištění Energetického regulačního úřadu (dále jen „Úřad“ nebo „správní orgán“) bylo s účastníkem řízení dne 12. června 2020 zahájeno správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona.

II. Průběh správního řízení

Na základě skutečností známých Úřadu z jeho činnosti a po prostudování podkladů, jež byly do správního spisu převzaty dne 28. května 2020, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 04960-2/2020-ERU, vydal Úřad dne 2. června 2020 příkaz č. j. 04960-3/2020-ERU, který byl účastníku řízení doručen dne 12. června 2020 (dále jen „příkaz“). Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona, protože účastník řízení neposkytl Úřadu nejpozději ke dni 28. února 2020 podklady a informace, konkrétně vyplněné v souboru IC_Subjekt.xls, týkající se jím provozované výroby elektřiny uplatňující provozní podporu na elektřinu z OZE podle zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a smlouvy o dodávce elektřiny do distribuční soustavy týkající se výkupu silové elektřiny z jím provozované výroby elektřiny pro roky 2019 a 2020, případně i rok 2021, pokud má tyto smlouvy již uzavřeny, dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU ze dne 6. února 2020, doručené dne 16. února 2020 (dále jen „podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU“). Úřad účastníkovi řízení výrokem II. uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 15 000 Kč a výrokem III. uvedeného příkazu uložil opatření k nápravě spočívající v povinnosti poskytnout Úřadu podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU.

Dne 4. června 2020 vydal Úřad úřední dopis, kterým účastníku řízení zaslal kopii žádosti ze dne 6. února 2020, č. j. 01260-1/2020-ERU, včetně její přílohy. Tento přípis byl účastníku řízení doručen dne 14. června 2020.

Dne 16. června 2020 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti příkazu společně s podklady a informacemi dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU. Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě. Účastník řízení v odporu uvedl, že je malou společností bez zaměstnanců a obvykle obdrží jen dvě datové zprávy ročně, na které bývá jeho jednatel upozorněn. V případě žádosti ze dne 6. února 2020, č. j. 01260-1/2020-ERU, se tak nestalo a účastník řízení zaregistroval svou povinnost předložit podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU až v den doručení příkazu.

Dne 17. června 2020 zaslal správní orgán účastníku řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 04960-6/2020-ERU, ve kterém

informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo účastníkovi řízení doručeno dne 17. června 2020.

Dne 22. června 2020 byla Úřadu doručena odpověď účastníka řízení. Účastník řízení uvedl, že provoz jeho provozovny byl v roce 2019 ztrátový, přičemž náklady činily [REDAKCE] a výroba včetně zeleného bonusu činila [REDAKCE]. Účastník řízení dále doložil své majetkové poměry přiznáním k dani z příjmů právnických osob, rozvahou a výkazem zisku a ztráty za rok 2019.

Dne 5. srpna 2020 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení, kterým žádal o odpověď na svůj přípis ze dne 22. června 2020.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

III. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je ode dne 24. března 2017 držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111734420 pro provozovnu „MVE Ronov nad Doubravou“ o dvou vodních zdrojích o celkovém elektrickém výkonu 0,06 MW.

Dne 16. února 2020 byla účastníkovi řízení doručena žádost ze dne 6. února 2020, č. j. 01260-1/2020-ERU. V rámci uvedené žádosti byl účastník řízení požádán o následující:

„Výrobce elektřiny vyplní v přiloženém souboru informace o výrobě, na níž vykonává licencovanou činnost, a uloží jej pod názvem: IČ_Subjekt.xlsx. Povinnost se vztahuje na malé vodní elektrárny. Části týkající se investičních a provozních nákladů se týká pouze malých vodních elektráren uvedených do provozu (nové nebo rekonstruované) v letech 2016 – 2019. Vyplněnou přílohu zašlete ve formátu .xlsx. Dále žádáme o zaslání smluv o dodávce elektřiny do distribuční soustavy týkající se výkupu silové elektřiny z Vámi provozované výrobní elektřiny pro roky 2019 a 2020, případně i rok 2021, pokud máte tyto smlouvy již uzavřeny. Kopie smluv zašlete ve formátu pdf.“

Úřad účastníkovi řízení dále uvedl právní důvod a účel vyžadovaných podkladů, a to konkrétně že uvedené informace vyžaduje v souvislosti s výkonem své regulační působnosti podle ust. § 17 odst. 6 písm. d) energetického zákona ve spojení s ust. § 19a energetického zákona.

Dne 16. června 2020 byly Úřadu doručeny podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU.

IV. Právní hodnocení

IV. I Použitá právní úprava

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Dle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachatelé lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

V daném případě je rozhodným dnem 29. únor 2020, tedy den následující po dni, do kterého měl účastník řízení poskytnout Úřadu podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU. Energetický zákon nebyl v době uplynulé od spáchání vytýkaného jednání novelizován. Zákon o odpovědnosti za přestupky byl v době uplynulé od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován jednou, a to nálezem Ústavního soudu č. 325/2020 Sb. s účinností od 22. července 2020. Správní orgán neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno.

IV. II. Obecný právní rámec

Přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona se dopustí držitel licence na výrobu elektřiny tím, že neposkytne Úřadu ve stanovené lhůtě požadované podklady nebo informace podle ust. § 15a odst. 1 energetického zákona nebo neposkytne Komisi ve stanovené lhůtě požadované podklady nebo informace podle § 15a odst. 3 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval uvedeným přestupkem v návaznosti na porušení povinnosti vyplývající z ust. § 15a odst. 1 energetického zákona, z něhož plyne, že držitel licence na výrobu elektřiny je povinen poskytnout Úřadu na písemnou žádost ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon jeho působnosti podle tohoto zákona.

Dle ust. § 15a odst. 4 energetického zákona Úřad při vyžádání podkladů a informací uvede právní důvod a účel vyžádaných podkladů a informací a poučí o možnosti uložení pokuty v případě jejich neposkytnutí.

IV. III. Právní posouzení skutku

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je ode dne 24. března 2017 držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111734420, a tedy je jeho povinností v souladu s ust. § 15a odst. 1 energetického zákona poskytnout Úřadu na písemnou žádost

ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon jeho působnosti podle tohoto zákona.

Dne 16. února 2020 byla účastníku řízení doručena žádost ze dne 6. února, č. j. 01260-1/2020-ERU, kterou byl účastník řízení požádán o poskytnutí podkladů a informací dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU, a to ve lhůtě do 28. února 2020. Účastník řízení byl touto žádostí informován o právním důvodu a účelu uvedených podkladů a informací a byl poučen o možnosti uložení pokuty v případě jejich neposkytnutí.

Podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU byly Úřadu doručeny až dne 16. června 2020, tedy až v návaznosti na zahájené správní řízení.

IV. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

K námitce účastníka řízení, že je malou společností a zprávy do své datové schránky dostává jen občas, správní orgán uvádí, že malý rozsah podnikání účastníka řízení jej nezbavuje povinnosti dle ust. § 15a energetického zákona. Dle ust. § 11 odst. 1 písm. m) energetického zákona je držitel licence povinen mít k plnění svých práv a povinností k dispozici potřebné lidské, technické a finanční zdroje.

IV. V. Formální a materiální stránka přestupku

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení, jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. 111734420, porušil ust. § 15a odst. 1 energetického zákona, když podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU nepředal Úřadu do 28. února 2020, čímž naplnil formální znaky přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedeného přestupku.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro přestupky. Podstatou přestupků je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako přestupek, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Při posouzení materiální stránky přestupku je třeba vycházet zejména ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek. Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. V daném případě jsou naplněny formální znaky přestupku, zároveň je přítomen i materiální znak ve formě minimálně nepatrné a teprve při stanovení sankce bude správní orgán

materiální stránku posuzovat a sankci individualizovat právě s ohledem na „míru“ materiální stránky. Takový postup plně koresponduje rovněž s preventivně-ochrannou funkcí správního trestu.

V daném případě došlo k narušení veřejného zájmu na regulaci trhu s elektřinou, kdy včasným neposkytnutím podkladů a informací dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU byl Úřad zkrácen o část informací, které využívá při své regulační činnosti dle ust. § 19a energetického zákona.

Výše uvedené skutečnosti poukazují na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení, kdy tato společenská škodlivost dle správního orgánu dosahuje takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je vyšší než nepatrná).

IV. VI. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v rámci správního řízení existence takových objektivních okolností nevyplývá.

Lze uzavřít, že účastník řízení se dopustil spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona, za který je také odpovědný.

V. Uložení správního trestu

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu § 37 písm. a) a § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Nadto se takový trest nejeví ani jako vhodný při trestání právnické osoby ve vztahu k neplnění základních povinností, jež jí vyplývají z držby licence dle energetického zákona, kdy takovýto správní trest by mohl stěžejně plnit svou represivní funkci.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Za přestupek dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona lze dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona uložit pokutu do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen přihlédnout ke všem zjištěným skutečnostem. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Ke skutečnosti, že účastník podklady a informace dle žádosti č. j. 01260-1/2020-ERU po obdržení příkazu zaslal Úřadu, přihlédl správní orgán jako k mírně polehčující okolnosti ve smyslu ust. § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť ke skutečnosti, že účastník řízení splnil svou zákonnou povinnost až v okamžiku, kdy si byl vědom, že mu reálně hrozí sankce za její nesplnění, tj. v období po zahájení správního řízení, nelze přihlédnout jako k okolnosti polehčující natolik, aby bez dalšího odůvodnila zastavení správního řízení.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy také zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Dle podkladů předložených účastníkem řízení dne 22. srpna 2020 v roce 2019 byly jeho výrobní náklady [redacted] výnos z jeho výroby včetně zeleného bonusu činil [redacted] jeho obrat činil [redacted] jeho celková aktiva činila netto [redacted] a jeho výsledek hospodaření činil [redacted] Účastník řízení tedy rok 2019 zakončil ve ztrátě.

S ohledem na aktuální majetkové poměry doložené účastníkem řízení nelze uvažovat o tom, že by uložená pokuta mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Jak vyplývá z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, konkrétně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008–133, likvidační pokuta je taková sankce, „*kteřá je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.*“ Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení, jakožto právnické osoby (jeho celkový příjem a hmotný majetek). S ohledem na obrat účastníka řízení v roce 2019 není možno uvažovat o tom, že by byly naplněny podmínky pro shledání uložené pokuty jako likvidační.

Správní orgán po zvážení všech okolností daného případu, jakož i všech polehčujících a přitěžujících okolností a osobních a majetkových poměrů účastníka řízení, stanovil pokutu pouze ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, a považuje tuto výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Zároveň tuto výši pokuty považuje za odstrašující, kdy může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán taktéž s ohledem na zjištěné skutečnosti nepovažuje pokutu v této výši za likvidační pro účastníka řízení. Uložená pokuta je nižší než v příkaze, protože účastník řízení podklady a informace dle žádosti č. j. 01260/2020-ERU Úřadu poskytl, byť až po zahájení správního řízení.

Nadto správní orgán také poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, vyhovuje zákonnému požadavku, tj. pokuty až do výše 15 000 000 Kč, a že byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech, tj. při neplnění jedné z vykazovacích či informačních povinností ve vztahu k Úřadu vyplývajících držitelům licencí z energetického zákona.

VI. Náklady řízení

Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Tecl, v.r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava